

(ἐπὶ γέροντος εὐρισκομένου ἐγγὺς τοῦ τάφου) Σύμ. Σημερ'νοὶ καὶ αὐρισνοὶ εἴμεστα (δὲν θὰ ζῶμεν χίλια χρόνια, εἴμεθα βραχύβιοι) Ἀπύρανθ. Τὰ σημερινὰ ξέρω τα, τ' αὐριανὰ πές μου τα (ἐπὶ τετριμμένων συμβουλῶν) Λεξ. Δημητρ. Αὐτὸς εἶναι σημερινὸς καὶ αὐριανὸς (εἶναι ἐτοιμοθάνατος) Σύμ. Τὰ σημερινὰ νοιάζομαι, τ' αὐριανὰ ποῖός ζῇ ποῖός πεθαίνει! Λεξ. Δημητρ. || Παροιμ. Κάλλια ἔχω τὸ σημερ'νὸ ἄβγὸ παρὰ τὴν αὐρισὴν ὀρνιθα (προτιμῶ τὰ ὀλίγα τοῦ παρόντος ἀντὶ νὰ προσδοκῶ τὰ πολλὰ τοῦ μέλλοντος) Ἀπύρανθ. Κάλλια τὸ σημερινὸ ψωμί παρὰ τὴν αὐριανὴν πίττα (συνών. τῇ προηγουμένῃ) Ἰβενιζέλ. Παροιμ. 131, 205. 2) Θηλ. οὐσ., ἡ αὐριανὴ ἡμέρα κοιν.: Ἄς ξημερώσῃ ἡ αὐριανὴ καὶ βλέπουμε.

Πβ. αὐρινός, αὐριοβραδινός, αὐριοσινός, *αὐρισινός.

αὐριαργά ἐπίρρ. Κάρπ. αὐρζαργά Σκῦρ. αὐγιαργά Κρήτ. Σκῦρ. αὐγιαργα Ἰμβρ. Σκῦρ. αὐραργά Κρήτ. αὐραγά Ἡπ. Κρήτ. αὐραγα Κρήτ.

Ἐκ τῆς φρ. αὐριο ἀργά. Διὰ τὸν τύπ. αὐρζαργά ἰδ. ΒΦάβην ἐν Τεσσαρακ. Κόντου (1909) 249 κέξ. Εἰς τοὺς τύπ. αὐγιαργά καὶ αὐραγά ἀπεβλήθη τὸ ρ τῆς ἐτέρας συλλαβῆς κατ' ἀνομοίωσιν.

Αὐριον τὴν ἐσπέραν, αὐριο βράδν ἐνθ' ἄν.: Αὐγιαργά θὰ ῥθῶ ν' ἀποσπερίσωμε Κρήτ. Αὐραργά ποῦ εἶναι σαββατόβραδον νὰ ῥθῇτε νὰ κάτσετε μιὰ ὀλεὰ αὐτόθι. Αὐγιαργά θὰ τὰ ξεφανερῶσωμε (θὰ ἀναγγεῖλωμεν τοὺς ἀρραβῶνας) Σκῦρ. || Ἄσμ.

Κ' εἰὼ μὲ τὸν τραουδιστὴ ἀπόψε θὰ ξωμεῖνω, ἀπόψε μόνο καὶ αὐριαργά καὶ ὥς τ' ἄλλο μεσημέρι Κάρπ.

Ἀπόψε μόνο καὶ αὐραργά δὰ νὰ μαστε ὁμάδι κα' ὕστερα ξεχωρίζομε σὰ δῆς ἐλαιᾶς τὸ λάδι Κρήτ.

Νά μουν ἀπόψε 'ς τὴ Μιαμοῦ καὶ αὐραγά 'ς τὸ Γρότο καὶ ἀδιβραγά 'ς τὸ Χάρακα τὸ μυρισμένο δόπο αὐτόθι. Συνών. αὐριοψε.

αὐρινός ἐπίθ. πολλαχ. καὶ Πόντ. (*Οφ.) αὐρ'νός Θράκ. Σάμ. σαυρινός Καππ. (Σίλ.)

Τὸ μεσν. ἐπίθ. αὐρινός. Ὁ τύπ. σαυρινός ἴσως κατὰ τὸ σημερινός.

1) Αὐριανός 1, ὁ ἰδ., πολλαχ. καὶ Πόντ. (*Οφ.): Ποίημ.

Θέ μου, ξημέρωσέ τηνε τὴν αὐρινὴν τὴ μέρα, θὰ μᾶς θυμᾶτ' ἡ Ἀρβανιτὰ καὶ θὰ τὴν τρώῃ ἡ ζήλεια ΑΒαλαωρ. Ἔργα 3,183. 2) Θηλ. οὐσ., αὐριανός 2, ὁ ἰδ., Καππ. (Σίλ.) Πελοπ. (Καλάμ.): Σαυρινὴ βράδν (αὐριον τὸ βράδν) Σίλ. Καλὴ νύχτα, καλὴ αὐρινὴ (ἀποχαιρετισμός) Καλάμ.

αὐριο ἐπίρρ. αὐριον Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Τραπ.) αὐριο κοιν. καὶ Πόντ. (*Οφ.) αὐριον βόρ. ἰδιώμ. αὐριο πολλαχ. αὐριον πολλαχ. βορ. ἰδιώμ. αὐρζο Σκῦρ. αὐρτζο Νίσυρ. αὐρζιον Ρόδ. αὐρζιο Ρόδ. αὐριγιο πολλαχ. αὐριγιον Ἡπ. Θάσ. Κυδων. Λέσβ. Μακεδ. αὐερζιο Χίος αὐιρζο Κάλυμν. αὐιρτζο Ἀστνπ. ἄριον Μεγίστ. ἄριο Μεγίστ. ἄρκον Κύπρ. αὐκον Κύπρ. αὐρι Ἀπουλ. (Καλημ. κ.ά.) Θράκ. (Σαρεκκλ.) Καλαβρ. (Μπόβ. Χωρίο Βουν.) Καππ. (Σίλ.) Πόντ. (Κερασ. Οἶν. Τραπ.) αὐρι Καππ. (Σίλ.) αὐριν Πόντ. αὐρον Θεσσ. Μακεδ.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. ἐπίρρ. αὐριον. Ἐκ τῆς συναλοιφῆς τοῦ ριο προέκυψαν οἱ εἰς -ζο, -τζο καὶ -γζο τύπ. κατὰ τοὺς

νόμους τῶν ἐκασταχοῦ ἰδιωμάτων. Εἰς τοὺς κατὰ συναλοιφήν τύπ. ἐμφανίζεται τὸ ι μετὰ τὸ ρ ἢ πρὸ αὐτοῦ ὡς συνοδίτης φθόγγος διὰ τὴν συνεκφορὰν πολλῶν συμφώνων ἢ ὡς μετάθεσις: αὐριγιο- *αὐιργιο-αὐερζιο. Εἰς τὸν τύπ. αὐερζιο τὸ ερ ἔχει πρὸς τὸ ιρ καθὰ εἰς τὸν τύπ. μερι παρὰ τὸ μηρί, κερι παρὰ τὸ κηρί κττ. Οἱ τύπ. ἄρκον καὶ αὐκον προήλθον ἐκ τοῦ τύπ. αὐρκον (ἄβρκον) κατ' ἀποβολὴν τῶν συμφώνων β καὶ ρ. Διὰ τοὺς τύπους αὐριν καὶ αὐρι πβ. «τὴν ἐφαύριν» ἐν πατύρφ τοῦ 1ου π. Χ. αἰῶνος. Ἰδ. ΣΚαψωμέν. ἐν Λεξικογρ. Δελτ. Ἀκαδ. Ἀθηνῶν 1 (1939) 60.

1) Τὴν ἐπομένην ἡμέραν, τὴν ἐπιούσαν κοιν. καὶ Ἀπουλ. (Καλημ. κ.ά.) Καλαβρ. (Μπόβ. Χωρίο Βουν.) Πόντ. (Κερασ. Οἶν. Ὁφ. Τραπ. κ.ά.): Αὐριο πρωὶ-μεσημέρι-βράδν κττ. Αὐριο ξημερώνει Κυριακὴ-Δευτέρα κττ. Σήμερα εἴμ' ἐδῶ καὶ αὐριο φεύγω κοιν. || Φρ. Σήμερα εἴμαστε καὶ αὐριο ὄχι (ἐπὶ τοῦ ἀδήλου θανάτου ἢ τῆς βραχύτητος τῆς ζωῆς). Μὲ τὸ σήμερα καὶ μὲ τὸ αὐριο (δι' ἀλλεπαλλήλων ἀναβολῶν) κοιν. Καὶ αὐριο μέρα εἶναι (δικαιολογία διὰ τὴν ἀναβολὴν τινος εἰς τὴν αὐριον). Καλὸ αὐριο (ἐπὶ ματαίας ἀναμονῆς). Καλὴ μέρα γι' αὐριο (ἀπάντησις εἰς τὸν λέγοντα ἀνόντα ἢ ἀπαράδεκτα) πολλαχ. Αὐριο τὴν ἄλλη μέρα (μεθ' αὐριο) Πελοπ. (Κορινθ.) κ.ά. Καλὸν αὐριο! (εὐχή, ὅταν ἡ ἐπομένη ἐορτάζεται καὶ εἰρωνικῶς ἐπὶ ματαίας ἀναμονῆς) Νάξ. (Ἀπύρανθ.) κ.ά. Συνών. ταχζά.

β) Εἰρωνικῶς ἀντὶ τοῦ ποτὲ ἢ ὄχι πολλαχ.: Θὰ μοῦ δώσης χρήματα; — Αὐριο! πολλαχ. Δῶσ' μου τῶαί μέναν λ-λία μῆλα! — Ἀρκον! Κύπρ. 2) Εἰς τὸ μέλλον τὸ ἐγγὺς ἢ τὸ ἀπώτερον κοιν.: Αὐριο ποῦ θὰ γίνῃς ἄντρας κάνε ὅ,τι θέλεις κοιν. || Φρ. Σήμερο αὐριο (μετ' ὀλίγον, λίαν προσεχῶς). Αὐριο μεθαύριο (συνών. τῇ προηγουμένῃ) κοιν. Αὐριον μιθαύριον (συνών. τῇ προηγουμένῃ) Θράκ. (Ἀδριανούπ.) Αὐρι τ' ἄλλο τὴν ἡμέρα (συνών. τῇ προηγουμένῃ) Πόντ. (Τραπ.) || Παροιμ. φρ. Αὐριο ἔχει ὁ Θεός (ὅταν ἀποποιῇται τις τὰς περὶ τοῦ μέλλοντος μερίμνας). Αὐριο τὰ λέμε (ἀπειλὴ προσεχούσας ἀλλαγῆς τῶν πραγμάτων καὶ ἀντιστροφῆς τῶν ὅρων τῆς παρούσης καταστάσεως) κοιν. Αὐριο κλαίνε (συγκεκαλυμμένη ἀπειλὴ μελλούσης τιμωρίας) πολλαχ. Παροιμ.

Αὐριο λούζουν τὸ γαμπρὸ καὶ τραγουδοῦν τὴ νύφη (ἐπὶ προαγγελίας μεγίστων δεινῶν) Πελοπ. (Κυνουρ.) || Ἄσμ.

Ἄς χορέψῃ το' ἄς χαρῇ | τῶρα ποῦ ναι νγὸ παιδί
το' ἄριον ποῦ θὰ παντρευτῇ | γι' ἀλεύρι θὰ συλλοῖστῇ
Μεγίστ.

αὐριοβραδινός ἐπίθ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τῆς φρ. αὐριο βράδν.

Ὁ τῆς αὐριον ἐσπέρας: Ἡ αὐριοβραδινὴ βραδεῖα.

αὐριοσινός ἐπίθ. Ἡπ. αὐριουσ'νός Ἡπ. (Ζαγόρ.)

Ἐκ τοῦ ἐπίρρ. αὐριο καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.-σινός ἀποκοπείσης ἀπὸ τοῦ ψεσινός ἢ χτεσινός.

1) Αὐριανός 1, ὁ ἰδ., Ἡπ. (Ζαγόρ. κ.ά.): Ἡ αὐριοσινὴ ἡμέρα Ἡπ. 2) Θηλ. οὐσ. αὐριανός 2, ὁ ἰδ., Ἡπ.: Νὰ μὴ μ' εὕρῃ ἡ αὐριοσινὴ! (ἀρά).

αὐριοψε ἀμάρτ. ἄρκοψες Κύπρ. αὐκοψες Κύπρ.

Ἐκ τῶν ἐπίρρ. αὐριο καὶ ὁψέ, δι' ὁ ἰδ. ψές.

Αὐριον τὴν ἐσπέραν.: Ἀρκοψες ἐν-νὰ πάμεν. Ἀρκοψες ἔχομεν χορόν. Συνών. αὐριαργά.

***αὐρισινός** ἐπίθ. αὐρισ'νός Πόντ. (Κερασ. Οἶν. Σάντ. Τραπ.) αὐριζ'νός Πόντ. (*Οφ. Τραπ.)

